

бѣхъ отстѣпали отъ Христова-то ученіе и животъ нѣ при всичко това, намѣрихъ и благочестивѣе подѣ много скѣрбы въздыхающи души, съ кои-то ся разговаряхъ за вѣрж-тж и взаимно ся подкрѣпихъ. Тѣ съ очи-тѣ си видѣхъ какъ нѣколцина отъ тѣзи скрты Християны бѣхъ прѣдани и ся осѣдихъ на изгоряваніе между кои-то бѣше и *Савонарола*. Въ Франціж тѣ стигнхъ до Валдейци-тѣ кои-то припознахъ за благочестивыя челоувѣци и отъ кои-то бѣхъ и братскы пріяти. Въ Римъ тѣ видѣхъ нѣща, за кои-то отдавно ся вече ужасявахъ. Това всичко тѣ разказахъ на Братія-та при завращаніе-то си у дома, кои-то отъ това видѣхъ че не имъ остава нищо друго освѣнъ да въздышатъ къмъ Бога за Християнство-то и да не изгубятъ тѣрпѣніе-то си.

Въ това мирно врѣме ся распространи църква-та на Братія-та все по-вече и по-вече, и мнозина отъ благородны-тѣ имъ нарядихъ молитвенны домове въ имѣнія-та си. Въ 1500 годинж ся броихъ вече 200 таквызи църквы. Въ това врѣме рѣши народный-тѣ съборъ тѣхно-то истрѣбленіе, и за да склонятъ краль-тѣ къмъ това, Католически-тѣ Епископи прѣдвѣщахъ на кралицж-тж несполучно ражданіе ако не спмага за истрѣбленіе-то на Пикарды-тѣ (т. е. Бегхарди). Кралица-та сега употрѣби всяко срѣдство за да склони краль-тѣ; и краль-тѣ нѣмаше храбрость да го откаже но отиде въ стаж-тж си припадихъ на колѣна-та си, и съ сълзы ся молеше Богу да уничтожи тойзи съвѣтъ.